

สำนักอัลเกาะรียะฮฺ! และนี่คือข้อสรุปจากการศึกษาของฮะซัน อัชชากอฟ “ผู้เรียนเยอะ”
เหนือจอมคุยโวในสยามประเทศทั้งมวล!

๙๙ หัวหน้า (อัยยัด) ของพวกเขากับจุดยืนที่มีต่อท่านอัลอะหะรีย

ชัยคฺ ดร.บัตร์ อัลอุตัยบีย ได้ให้ข้อมูลหนึ่งที่น่าสนใจว่า อะฮฺมัด อัลฆุมารีย ได้เขียนหนังสือตอบโต้ มุฮัมมัด ซาฮิด อัลเกาะรียะฮฺ⁴¹¹ (โดยที่อัลฆุมารียเองก็เป็นคุฟิย์ที่เลยเถิดและเป็นนักอะดะบียที่มีความจำที่กว้างขวางและมีความรอบรู้ในศาสตร์อะดะบีย ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นชัยคฺของสำนักคุฟิย์อัศศิดดิกียะฮฺอัซซาลิยะฮฺ) ในหนังสือเล่มนี้ อัลฆุมารียได้ตั้งชื่อหนังสือซึ่งมีความหมายว่า “แจกแจงการตบตาของจอมโกหก (นามว่า) มุฮัมมัด ซาฮิด อัลเกาะรียะฮฺ” และได้ถูกตีพิมพ์ขึ้นในปี ฮ.ศ. 1413

หนังสือเล่มนี้ในมุมมองของข้าฯ แล้ว ข้าฯ เห็นว่าเป็นการประมวลอาชญากรรมทางวิชาการที่อัลเกาะรียะฮฺกระทำต่อศาสนาอิสลามโดยเฉพาะต่อนักอะดะบียที่สำคัญที่สุดมาบรรจไว้เป็นหนังสือเล่มหนา โดยหนังสือเล่มนี้ได้รับตรวจทานและดูแลเพื่อจัดพิมพ์โดยท่านชัยคฺอะลีย อัลอะละบีย رحمته และสำหรับต้นฉบับหนังสือตัวเขียนมือของอัลฆุมารียนั้นเข้าใจว่าได้ถูกเก็บรักษาไว้ที่ชัยคฺบุคุบชะฮฺก่อนที่จะส่งให้ชัยคฺอัลอะละบียจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มออกมา

อัลเกาะรียะฮฺไม่เพียงแต่จะเป็น “แหล่งอ้างอิง” ของจอมคุยโวและชาวสำนักอัลอะฮาอิเราะฮฺโดยทั่วไปเท่านั้น หากแต่ยังเป็นต้นขั้วสำคัญในการปล่อยข้อมูลเท็จให้คนหลงเชื่อไปว่าตำรา “อัลอิบานะฮฺ” ของท่านอบุลฮะซัน อัลอะหะรียที่ถูกตีพิมพ์ขายอยู่ในสมัยนี้ ล้วนแล้วแต่ได้ถูกบิดเบือนแก้ไขเนื้อหาไปหมดแล้ว ทั้งที่ท่านอิบนุอะซากร رحمته เองก็ได้เคยคัดลอกบางส่วนของตำรา “อัลอิบานะฮฺ” มาบันทึกเก็บไว้ ซึ่งทั้งหมดนี้ก็เพียงพอแล้วที่จะหักล้างข้อเสนอของอัลเกาะรียะฮฺ⁴¹²

⁴¹¹ บุคคลผู้เป็นที่กลับของพวกอะฮาอิเราะฮฺในเรื่องอะกิดะฮฺของยุคสมัยนี้

⁴¹² โปรดดูคำวิจารณ์ของอัชชากอฟได้ใน อบุลฮะซัน อัลอะหะรีย, *อัลอิบานะฮฺอันอูลูลิดิยานะฮฺ*, ตรวจทานโดย ฮะซัน บินอะลีย อัชชากอฟ, หน้า 45.

จากตรงนี้จึงเป็นที่น่าสงสัยว่า จอมคุยโวแห่งสำนักอัลเกาะรียีที่ออกมาสร้างภาพว่า “อัลอะชาอิเราะฮ์ไม่ได้ปฏิเสธตำราอัลอิบานะฮ์เลย” ก็ยิ่งสร้างข้อกังขาว่า “อัลอิบานะฮ์” ฉบับจากสำเนาตัวใดเล่าที่พวกเขายอมรับกัน?

อย่างไรก็ตาม จากที่ข้าฯ ได้ดูจากการอ้างอิงของเขาแล้ว ก็รู้ได้โดยทันทีว่าจอมคุยโวผู้นี้ได้ยอมรับหนังสือ “อัลอิบานะฮ์” เฉพาะฉบับที่ถูกตีพิมพ์โดย ดร.เฟากียะฮ์ ฮุซัยน⁴¹³ ซึ่งเป็นฉบับที่ถูกวิจารณ์ว่ามีการเพิ่มข้อความแปลกปลอมเข้ามาโดยไม่ใช้ข้อความดั้งเดิมของท่านอบุลฮะซันแต่อย่างใด

คำวิจารณ์ข้างต้นนี้ไม่เกี่ยวใด ๆ กับคำวิจารณ์ของฝ่าย “วะฮาบี” เลยแม้แต่น้อย เพราะเป็นฮะซัน อัซซั๊กกอฟ (ศิษย์เอกของชัยคุอับลุลลอฮ์ อัลฆุมารียฺ) เสียเองที่ได้เขียนวิพากษ์ตำรา “อัลอิบานะฮ์” ฉบับของ ดร.เฟากียะฮ์ ฮุซัยนว่าเป็นฉบับที่ไม่น่าเชื่อถือและสอดแทรกประโยคแนวกะลามเข้ามาเกินกว่าข้อความเดิมของท่านอบุลฮะซัน⁴¹⁴

คำวิจารณ์ของฮะซัน อัซซั๊กกอฟข้างต้นนี้ มีมาตั้งแต่ 20 ปีก่อน (ค.ศ.2005) จนถึงบัดนี้ ข้าฯ ก็ไม่พบนักวิชาการของสำนักอัลเกาะรียีคนใดลุกขึ้นมาหักล้างอัซซั๊กกอฟได้เลย หาก “พวกซัมี” บางคนในบ้านเราคิดว่าตนมีความรู้มากกว่าอัซซั๊กกอฟ ข้าฯ ก็หวังว่า “นายซัมี” คนนี้จะลองเขียนหนังสือตอบโต้ฮะซัน อัซซั๊กกอฟให้ดียิ่งกว่าเดิมว่า “มนุษย์คนหนึ่งจะทำได้” ดังสำนวนการคุยโม้ของเขา

อย่างไรก็ตามแต่ ข้าฯ ไม่ขอยอมรับต่อการแก้ตัวแบบดิศเครดิตที่นายซัมีเคยกระทำต่อฮะซัน อัซซั๊กกอฟในห้วงเวลาที่ผ่านมา หรือการปฏิเสธแบบตื้อ ๆ เอาว่าเขาไม่ได้ยอมรับ

⁴¹³ จอมคุยโวได้เขียนไว้ว่า “อิหม่ามอัลฮารีย์กล่าวในอิบานะฮ์หลังฮะดีษนุซุลว่า

نولا يليق بذاته من غير حركة وانتقال، تعالى الله عن ذلك علوا كبيرا

“เป็นการลงที่สมควรแด่ชาตพระองค์ โดย *ไม่เป็นการขยับหรือเคลื่อนที่* อัลลอฮ์ทรงสูงส่งจากสิ่งดังกล่าวอย่างไกลลิบ” ดู อัลฮัซฮะรียฺ، أصول الدين، หน้า 112 ถ้าชอบอิบานะฮ์ ผมเรียกร้องให้ท่านยืนยันตามอิบานะฮ์ครับ หากไม่แล้วก็อย่าสมอ้างครับ “จะเอามั้ยอิบานะฮ์?” กล้องซูมมาที่ปากหน่อย...”

⁴¹⁴ อบุลฮะซัน อัลอัซหะรียฺ, อัลอิบานะฮ์อันอูคูลิดิยานะฮ์, ตรวจทานโดย ฮะซัน บินอะลี อัซซั๊กกอฟ, หน้า 45-47.

ฐานะทางวิชาการของ “อัสซั๊กกอฟ” (โดยตัดกิตตามนายชะอีด ฟุตะฮฺ ผู้เป็นต้นแบบของเขา!) ทั้งนี้เพราะมันไม่มีความหมายใดและน้ำหนักใด ๆ หรอกสำหรับการตั้งชื่อไม่ยอมรับของเขา ก็ในเมื่อท่านมหาปราชญ์อย่างซัยคั अबดุลลอฮฺ อัลฆุมารียฺได้ออกปากยกย่องอัสซั๊กกอฟไปแล้วว่าเขาเป็น “อัลลามะฮฺ อัสซัยยิด” และเป็น “ผู้ช่วยเหลืออัสซุนนะฮฺ” (ผู้ช่วยเหลืออัสซุนนะฮฺ) เช่นเดียวกับที่อิมามอัซฮาฟีอียฺเคยได้รับสมญานามนี้ในยุคสมัยของชะลฟ!⁴¹⁵

ฉะนั้นการปฏิเสธสถานะทางความรู้ของ อะฮ์น อัสซั๊กกอฟ จากนายชีม้และเหล่าลูกหาบของเขาแล้วหันไปอวย ฮาติม อัลเอานีญ์ แทนนั้น สำหรับข้าฯ มันไม่มีค่าราคาใด ๆ ให้ต้องสนใจเพราะทั้งหมดเป็นเพียง ความไม่สบอารมณ์ล้วน ๆ หรือการแก้ผ้าเอาหน้ารอดเท่านั้น!

❧❧ ตัวบทจากหนังสืออัลอิบานะฮฺและความเห็นของอัสซั๊กกอฟ⁴¹⁶

ท่านอบุลฮะซัน อัลอัซซะรียฺ ฎ ได้กล่าวว่า

نَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَسْتَوِي عَلَى عَرْشِهِ اسْتَوَاءً يَلِيْقُ بِهِ مِنْ غَيْرِ طَوْلٍ اسْتِفْرَافٍ، كَمَا قَالَ: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ (٢٠/٥)، وَقَدْ قَالَ تَعَالَى: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ (٣٥/١٠)، وَقَالَ تَعَالَى: ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ (١٥٨/٤)، وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يُدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ﴾ (٣٢/٥).

“และพวกเราจะกล่าวว่า แท้จริงพระองค์อัลลอฮ์ ทรงขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์อันเป็นการอยู่เหนือบัลลังก์ซึ่งจะเหมาะสมคู่ควรกับพระองค์โดยปราศจากการตั้งมั่นสถิตเป็นเวลานาน ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ได้กล่าวว่า ผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์ (20:5) และพระองค์ ฎ ได้ทรงดำรัสไว้แล้วว่า คำกล่าวที่ดีเยี่ยมจะขึ้นไปสู่พระองค์ และการงานที่ดีนั้นพระองค์จะทรงยกมันขึ้นไป (ยังพระองค์) (35:10) และพระองค์ ฎ ได้ทรงดำรัสไว้แล้วว่า หามิได้ อัลลอฮ์ได้ทรงยกเขา (อิซา) ขึ้นไปยังพระองค์ต่างหาก (4:158) และ

⁴¹⁵ นะสีร์ อะฮ์มัด อัลอะฏวะนะฮฺ, อัลอิติติฟากวัลอิติลาฟบัยนัลอิมามัยนัษชะรีฟวัลมุฮัฏดิดิษอัลฆุมารียฺ วัซซัยยิดอัสซั๊กกอฟ, หน้า 20-21.

⁴¹⁶ ตัวบทที่ข้าฯ ได้นำมาลงไว้ในหัวข้อย่อนี้ เป็นเพียงบางวรรคตอนจากหนังสืออัลอิบานะฮฺเท่านั้น ผู้ใดประสงค์ที่จะอ่านฉบับเต็มสามารถอ่านได้จากตัวบทเต็มของหนังสือเล่มนี้ได้เอง

พระองค์ﷺได้ทรงดำรัสไว้แล้วว่า พระองค์ทรงบริหารกิจการจากชั้นฟ้าสู่แผ่นดิน แล้วมันจะขึ้นไปสู่พระองค์ (32:5)”

อะซัน อัซซั๊กกอฟ ได้แสดงความเห็นต่อประโยคข้างต้นว่า

قَوْلُهُ (يَلِيْقُ بِهِ) ثُمَّ قَوْلُهُ بَعْدَ ذَلِكَ (مِنْ غَيْرِ طَوْلٍ اسْتِقْرَارٍ) يُفِيدُ أَنَّهُ بِاسْتِقْرَارٍ غَيْرِ طَوِيلٍ!! وَهَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْمُصَنِّفَ مُخَلِّطٌ!.

“คำกล่าวของเขาที่ว่า ‘จะเหมาะสมคู่ควรกับพระองค์’ แล้วคำกล่าวของเขาหลังจากนั้นที่ว่า ‘โดยปราศจากการตั้งมั่นสถิตเป็นเวลานาน’ ให้สาระออกมาว่าแท้จริงแล้วมันคือการขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์ด้วยการตั้งมั่นสถิตเป็นเวลาที่ไม่นาน และสิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้เขียน (อัลอัซหะรียฺ) นั่นคือผู้ที่สับสน/ผสมปนเป”

ท่านอบุลอะซัน อัลอัซหะรียฺﷺได้กล่าวต่อไปว่า

وَقَالَ تَعَالَى حَاكِمًا عَنْ فِرْعَوْنَ لَعَنَهُ اللَّهُ: (يَا هَامَانَ ابْنُ لِي صَرِّحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا) (٤٠/٣٧-٣٦)، كَذَبَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي قَوْلِهِ: إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ فَوْقَ السَّمَاوَاتِ.

“และพระองค์ﷺได้กล่าวไว้โดยถ่ายทอดคำพูดจากฟิรเอาน ขอลอัลลอฮฺทรงสาปแช่งเขา มาความว่า: โอ้ฮามานเอ๋ย! จงสร้างหอสูงให้ข้า เพื่อข้าจะได้ถึงทางสู่ฟ้า ทางแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย เพื่อข้าจะได้มองดูพระเจ้าของมุซา และแท้จริงข้าคิดว่าเขา (มุซา) โกหก (40:36-37) (ตรงนี้) ฟิรเอานได้กล่าวหาว่ามุซาﷺพูดโกหกในคำพูดของท่านที่สอนว่า: แท้จริงอัลลอฮฺﷻทรงอยู่เหนือชั้นฟ้าทั้งหลาย”

อะซัน อัซซั๊กกอฟ ได้แสดงการคัดค้านคำพูดของท่านอัลอัซหะรียฺข้างต้นด้วยการยกคำพูดของท่านอรรอชียฺจากตัฟซีรของท่าน เล่ม 14 หน้า 119 มานำเสนอความว่า

وَأَمَّا فِرْعَوْنُ لَعَنَهُ اللَّهُ فَانْه قَالَ : يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى [غافر: 36-37] فَطَلَبَ إِلَهَ فِي السَّمَاءِ، فَعَلِمْنَا أَنَّ وَصَفَ إِلَهَ بِالْخَلْقِيَّةِ وَعَدَمَ وَصْفِهِ بِالْمَكَانِ وَالْجَهَةِ دِينَ مُوسَى وَسَائِرِ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَجَمِيعُ وَصْفِهِ تَعَالَى بِكَوْنِهِ فِي السَّمَاءِ دِينَ فِرْعَوْنَ وَإِخْوَانِهِ مِنَ الْكُفَرَةِ.

“และสำหรับฟิโรอาน ขออัลลอฮฺทรงสาปแช่งเขา เขากลับกล่าวว่า: ‘โอ้ ฮามานเอ๋ย! จงสร้างหอสูงให้แก่ข้า เพื่อว่าข้าจะได้เข้าถึงบรรดาหนทาง คือหนทางแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย เพื่อที่ข้าจะได้ขึ้นไปดูพระเจ้าของมุซา’ (40:36-37) ดังนั้นเขา (ฟิโรอาน) จึงร้องหาพระเจ้าที่อยู่เหนือชั้นฟ้า ด้วยเหตุนี้เราจึงได้รู้ว่า: การอธิบายคุณลักษณะของพระเจ้าด้วยการเป็นผู้สร้างและการไม่อธิบายว่าพระองค์ทรงมีสถานที่หรือทิศทางนั้น คือศาสนา (แนวทาง) ของมุซาและบรรดานบีทั้งมวล และทุกการอธิบายให้คุณลักษณะแก่พระองค์ด้วยสถานะว่าทรงอยู่เหนือชั้นฟ้า นั้น คือศาสนาของฟิโรอานและเหล่าพรรคพวกของเขาจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

คำพูดของฮัรรอซียฺ (ผู้เป็นราชาแห่งอาณาจักรกะลาม) ข้างต้นนี้ ชี้ชัดออกมาเลยว่า แนวทางของอะฮฺลุลกะลามวัลยูนาน สวนทางกับตัวบทศาสนา, ชาวเซล์ฟและความเข้าใจของท่านอัลอฮฺอะรียฺด้วยประการทั้งปวง!

ท่านอบุลอะซัน อัลอฮฺอะรียฺ رحمته ได้กล่าวต่อไปว่า

وَقَالَ تَعَالَى : (أَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ) (67/16)، فَالسَّمَاوَاتُ فَوْقَهَا الْعَرْشُ، فَلَمَّا كَانَ الْعَرْشُ فَوْقَ السَّمَاوَاتِ قَالَ : (أَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ) (67/16)، لِأَنَّهُ مُسْتَوٍ عَلَى الْعَرْشِ الَّذِي فَوْقَ السَّمَاوَاتِ،

“และพระองค์ ﷻ ได้ทรงดำรัสไว้แล้วว่า พวกเจ้าปลอดภัยจากพระองค์ผู้ทรงอยู่เหนือชั้นฟ้ากระนั้นหรือว่าพระองค์จะไม่ทรงให้แผ่นดินสูบพวกเจ้าลงไป (67:16) ซึ่งชั้นฟ้าทั้งหลายนั้น บันมันขึ้นไปคือ บัลลังก์ ครั้นเมื่อบัลลังก์อยู่เหนือชั้นฟ้าทั้งหลาย พระองค์ก็ได้กล่าวว่า พวกเจ้าปลอดภัยจากพระองค์ผู้ทรงอยู่เหนือชั้นฟ้ากระนั้นหรือ (67:16) เนื่องจากพระองค์คือผู้ทรงขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์อันซึ่งอยู่บนชั้นฟ้าทั้งหลาย”

อะฮ์นั อัสซั๊กกอฟ ได้แสดงการคัดค้านคำพูดของท่านอัลลอฮะรียะฮ์ข้างต้นไว้อย่างรุนแรงว่า

وَهَذَا تَصْرِيحٌ بِالتَّجْسِيمِ الْبَاطِلِ عَقْلًا وَنَفْلًا!

“และนี่คือการประกาศอย่างชัดเจนถึง 'การทำให้พระเจ้ามีรูปร่างอันเป็นเท็จ' ทั้งในทางสติปัญญาและทางตัวบทศาสนา!”

ท่านอบุลอะฮ์นั อัสซั๊กกอฟ ได้กล่าวต่อไปว่า

وَكُلُّ مَا عَلَا فَهُوَ سَمَاءٌ، وَالْعَرْشُ أَعْلَى السَّمَاوَاتِ، وَلَيْسَ إِذَا قَالَ: (الْأَمْنُ مِّنْ فِي السَّمَاءِ) (٦٧/١٦)، يَعْني جَمِيعَ السَّمَاوَاتِ، وَإِنَّمَا أَرَادَ الْعَرْشَ الَّذِي هُوَ أَعْلَى السَّمَاوَاتِ، أَلَا تَرَى اللَّهَ تَعَالَى ذَكَرَ السَّمَاوَاتِ، فَقَالَ تَعَالَى: (وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا) (٧١/١٦)، وَلَمْ يُرِدْ أَنَّ الْقَمَرَ يَمْلُؤُهُنَّ جَمِيعًا، وَأَنَّهُ فِيهِنَّ جَمِيعًا.

“และทุกสิ่งที่สูงขึ้นไปก็คือ ชะมาอ์ (ถูกเรียกว่า ชั้นฟ้า-ผู้แปล) และบัลลังก์คือสิ่งที่อยู่สูงสุดของชั้นฟ้าทั้งหลาย และไม่ใช่ว่าเมื่อพระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าปลอดภัยจากพระองค์ผู้ทรงอยู่เหนือชั้นฟ้ากระนั้นหรือ (67:16) จะหมายถึงชั้นฟ้าทั้งหมด แต่แท้จริงแล้วมันหมายถึงบัลลังก์อันเป็นสิ่งที่อยู่สูงสุดของชั้นฟ้าทั้งหลาย ท่านไม่เห็นหรือว่าอัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวถึงชั้นฟ้าทั้งหลายซึ่งพระองค์ตรัสว่า และพระองค์ก็ทรงทำให้ดวงจันทร์ที่มีอยู่ในชั้นฟ้าเหล่านี้เป็นแสงรัศมีแก่ชาวโลก (71:16) และพระองค์ไม่ได้หมายความว่าดวงจันทร์เต็มเต็มตัวชั้นฟ้าทั้งหมด (ทุกชั้นฟ้า) และมันอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหมด (ไม่ใช่ในความหมายนี้-ผู้แปล)”

คำพูดของท่านอบุลอะฮ์นั อัสซั๊กกอฟ ที่กล่าวว่า “และบัลลังก์คือสิ่งที่อยู่สูงสุดของชั้นฟ้าทั้งหลาย” คือการชี้ชัดออกมาว่าท่านอบุลอะฮ์นั อัสซั๊กกอฟ เชื่อว่าบัลลังก์คือสิ่งถูกสร้างซึ่งอยู่เหนือสุดในบรรดาสิ่งถูกสร้างทั้งหมด

ท่านอบุลอะฮ์นั อัสซั๊กกอฟ ได้กล่าวต่อไปว่า

وَرَأَيْنَا الْمُسْلِمِينَ جَمِيعًا يَرْفَعُونَ أَيْدِيَهُمْ إِذَا دَعَوْا نَحْوَ السَّمَاءِ؛ لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مُسْتَوٍ عَلَى الْعَرْشِ الَّذِي هُوَ فَوْقَ السَّمَاوَاتِ، فَلَوْلَا أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى الْعَرْشِ لَمْ يَرْفَعُوا أَيْدِيَهُمْ نَحْوَ الْعَرْشِ، كَمَا لَا يَحْطُونَهَا إِذَا دَعَوْا إِلَى الْأَرْضِ.

“และเราได้เห็นมุสลิมทุกคนยกมือขึ้นสู่ทิศฟาฟาเบื้องบนเมื่อพวกเขาได้วิงวอนขอพร ทั้งนี้เพราะอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งนั้นทรงขึ้นสถิตอยู่เหนือบัลลังก์อันซึ่งมัน (บัลลังก์) อยู่เหนือชั้นฟ้าทั้งหลาย ดังนั้นหากอัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกรและทรงสูงส่งมิได้อยู่เหนือบัลลังก์แล้วไซ้ร พวกเขาก็คงไม่ยกมือของพวกเขาขึ้นไปสู่ทิศแห่งบัลลังก์นั้นหรอก ดังที่พวกเขาไม่ลดมือของพวกเขาลงสู่พื้นดินเมื่อพวกเขาวิงวอนขอพร”

อัชชะกอฟได้แสดงการคัดค้านประโยคข้างต้นไว้อย่างรุนแรงว่า

هَلْ بَقِيَ تَصْرِيحٌ بِالتَّجَسُّمِ بَعْدَ هَذَا الْهَدْيَانِ

“จะยังมีการประกาศอย่างชัดเจนถึงการให้รูปร่าง (แก่พระเจ้า) หลงเหลืออยู่อีกหรือ ภายหลังจากเรื่องเพื่อเจือไม่กินกับปัญหานี้”

ท่านอับดุลอะซฮ์ อัลอัซฮะรียฺ ได้กล่าวต่อไปว่า

فَصَلِّ وَقَدْ قَالَ قَائِلُونَ مِنَ الْمُعْتَزِلَةِ وَالْجَهْمِيَّةِ وَالْخَوَرِيَّةِ: إِنَّ مَعْنَى قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) (٢٠/٥) أَنَّهُ اسْتَوَى وَمَلَكَ وَقَهَرَ، وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى فِي كُلِّ مَكَانٍ، وَجَحَدُوا أَنَّ يَكُونُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مُسْتَوًى عَلَى عَرْشِهِ، كَمَا قَالَ أَهْلُ الْحَقِّ، وَذَهَبُوا فِي الاسْتِوَاءِ إِلَى الْقُدْرَةِ.

“บท (ใหม่) และเหล่าผู้ออกความเห็นจากกลุ่มอัลมูตะซิละฮ์, อัลญะฮะมียะฮ์ และอะซหะรียะฮ์ได้กล่าวว่า: แท้จริงแล้วความหมายของพระวจนะของอัลลอฮ์ ﷻ ที่กล่าวว่า พระผู้ทรงกรุณาปรานี) ทรงขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์ (20:5) หมายถึง พระองค์ทรงพิชิต ทรงครอบครอง และทรงมีอำนาจการบ (เหนือบัลลังก์) และอัลลอฮ์ ﷻ อยู่ในทุกสถานที่ และพวกเขาได้ปฏิเสธว่าอัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ทรงขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์ ดังที่หมู่ชนแห่งัจธรรมได้กล่าวไว้ และในเรื่องอัลอิซติวาล์ (การขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์) พวกเขาได้ยึดความเห็น (ตีความ) ว่ามันหมายถึงอำนาจ”

อะซฮ์ อัชชะกอฟ ได้แสดงการคัดค้านคำพูดของท่านอัลอัซฮะรียฺข้างต้นว่า

وَهُوَ الصَّوَابُ وَالْحَقُّ الَّذِي نَدِينُ اللَّهَ تَعَالَى بِهِ!! وَالْمُنَاسَبَةُ لَقَدْ أَبَى صَاحِبُ ((الْإِبَانَةِ)) وَالْبَاقِلَانِيُّ فِي ((التَّمْهِيدِ)) تَأْوِيلَ الاسْتِوَاءِ بِالْقُدْرَةِ، وَذَهَبَ أَكْثَرُ مَنْ يُطَلِّقُ عَلَيْهِمُ الْأَشَاعِرَةَ إِلَى أَنَّ الاسْتِوَاءَ عَائِدٌ إِلَى الْقُدْرَةِ؛

وَقَالَ الْغَزَالِيُّ: هُوَ الْقُدْرَةُ وَالِاسْتِيْلَاءُ (الْإِقْتِصَادُ ص ١٠٤ دَارُ الْأَمَانَةِ تَحْقِيقُ الْعَوَا)، وَقَالَ صَاحِبُ ((الْمَوْافِقِ))
(١٤٤ / ٣): ((الْثَّالِثَةُ: الْإِسْتِوَاءُ. لَمَّا وَصِفَ تَعَالَى بِالِاسْتِوَاءِ فِي قَوْلِهِ «الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى» اِخْتَلَفَ
الْأَصْحَابُ فِيهِ؛ فَقَالَ الْأَكْثَرُونَ: هُوَ الْإِسْتِيْلَاءُ وَيَعُودُ إِلَى الْقُدْرَةِ)).

“และมัน (การตีความว่ามันหมายถึงอำนาจ) คือสิ่งที่ถูกต้องและเป็นสัจธรรมที่เราใช้เป็นหลักความเชื่อต่ออัลลอฮ์ ﷻ!! และในโอกาสนี้ (ขอกล่าวว่า) แท้จริงเจ้าของตำราอัลบิยานะฮฺ (ท่านอัลอัชชะรียะ) และท่านอัลบากิลลานียฺในตำราอัตตัมฮีดทั้งสองท่านได้ปฏิเสธการตีความคำว่าอัลอิชติวาล์ว่าหมายถึงอำนาจ (อัลกุตเราะฮฺ) ในขณะที่ส่วนใหญ่ของผู้ที่ถูกเรียกว่าเป็นกลุ่มอะชาอิเราะฮฺเห็นว่าอัลอิชติวาล์นั้นย้อนกลับไปสู่ความหมายของอำนาจและท่านอัลฆะซาลียฺได้กล่าวว่า: มันคืออำนาจและการการพิชิต (อัลอิชติลาล์) (จากหนังสืออัลอิกติศอด หน้า 104 ดารุลอะมานะฮฺ ฉบับตรวจทานโดย อัลเอาว์วา) และเจ้าของตำราอัลมะวากิฟ (คือท่านอัลอิญีย์-ผู้แปล) ได้กล่าวว่า ประการที่สาม: อัลอิชติวาล์ครั้งเมื่อพระองค์ﷻถูกพรรณนาด้วยการคำว่าอัลอิชติวาล์ในโอองการพระผู้ทรงกรุณาปรานี) ทรงขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์ (20:5) บรรดานักวิชาการในกลุ่มของพวกเราก็ได้มีความเห็นต่างกันในเรื่องนี้ โดยส่วนใหญ่ของพวกเขากล่าวว่า: มันคือการการพิชิต (อัลอิชติลาล์) และจะย้อนกลับไปสู่ (คุณลักษณะแห่ง) อำนาจนั่นเอง”

ข้อเขียนข้างต้นพิสูจน์ให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า หลักศรัทธาของท่านอัลอัชชะรียะสวนทางกับหลักศรัทธาของสำนักอัลเกาะรียะฮฺสมัยหลังทั้งหมด!

ท่านอบุลอะซัน อัลอัชชะรียะﷺ ได้กล่าวต่อไปว่า

دَلِيلُ آخَرٍ: وَمِمَّا يُؤَكِّدُ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ دُونَ الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا، مَا نَقَلَهُ أَهْلُ الرِّوَايَةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ. رَوَى عَفَّانُ، قَالَ: ثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: يَنْزِلُ رَبُّنَا عَزَّ وَجَلَّ كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيَقُولُ: هَلْ مِنْ سَائِلٍ فَأَعْطِيهِ؟ هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ فَأَغْفِرَ لَهُ؟ حَتَّى يَطْلُعَ الْفَجْرُ.

“หลักฐานอีกประการหนึ่งก็คือ และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่ยืนยันว่าอัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ที่ทรงขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์ โดยมีใช้สรรพสิ่งทั้งหมด คือสิ่งที่เหล่าผู้ถ่ายทอดฮะดีษได้ถ่ายทอดมันมาจากท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ ﷺ (สายรายงานที่ 1) อัฟฟาน ได้รายงานมาโดยท่านกล่าวว่า: ฮัมมาด บินซะละมะฮฺ ได้เล่าให้เราฟังโดยท่านกล่าวว่า: อัมรฺ บินดีนาร์ ได้เล่าให้เราฟัง จากนาฟิอฺ จากญะบิร จากบิดาของเขา ﷺ ว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า: พระเจ้าของพวกเรา ﷻ จะทรงเสด็จลงมาทุกคืนสู่ฟ้าชั้นฟ้าแห่งดุญยา (ชั้นใกล้แผ่นดิน) แล้วตรัสว่า: มีผู้ขอต่อข้าหรือไม่ เพราะข้าจะให้เขา? มีผู้ขอภัยโทษต่อข้าหรือไม่ เพราะข้าจะอภัยให้เขา? จนกระทั่งรุ่งอรุณได้ปรากฏขึ้น”

ข้อเขียนข้างต้นของท่านอบูสะฮัน อัลอัซหะรียฺ ﷺ หลักแห่งหลักศรัทธาของสำนักอัลเกาะรียะฮฺโดยตรง กล่าวคือ เพื่อที่จะทำการยืนยันถึงการทรงขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์เท่านั้น มิใช่ขึ้นไปอยู่เหนือสรรพสิ่งทั้งหมด ท่านอัลอัซหะรียฺได้ยกฮะดีษเรื่องการเสด็จลงมาของพระองค์อัลลอฮฺมาใช้ยืนยันการอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์! นั้นหมายความว่าท่านอัลอัซหะรียฺเชื่อในการเสด็จลงมาจริง ๆ โดยที่การลงมาของพระองค์ในช่วงท้ายกลางคืนบ่งชี้ไปในตัวว่าพระองค์ทรงอยู่เบื้องบนจึงมีการเสด็จลงมาในหัวเวลานี้!

จอมคุยโว้อ้วดจะไม่ถามด้วยน้ำลายแบบชาวเอเธนส์น้อยหรือว่าการอยู่บนของพระองค์เป็นการกินที่หรือเป็นแบบประสาทสัมผัสจับต้องหรือไม่? และการลงมาของพระองค์เป็นการ “ใช้ฟังชั้น ” ของสสารหรืออย่างไรจึงสามารถผูกโยงการลงมาไว้กับการอยู่เหนือบัลลังก์ได้?! แล้ว “อัตตัฟวิฏ” ที่คอยไวว่เป็น “วิถีอันทรงพลัง” ของพวกเขาจะอธิบายอย่างไรกับข้อความนี้?

สะฮัน อัชชั๊กกอฟ ผู้เรียนลึกและรู้มากกว่า “จอมคุยโว” ได้ตำหนิตานอัลอัซหะรียฺ ตรววรรคนี้ไว้ว่า

أَرْجُو مِنَ الْقُرَّاءِ الْكَرَامِ أَنْ يَتَرَجَّمُوا لَنَا مَعْنَى هَذِهِ الْجُمْلَةِ لِنَرُّوَ عَلَيْهَا، هَلْ يُرِيدُ أَنْ يَقُولَ بِأَنَّ مَعْنَى اسْتَوَى عَلَى عَرْشِهِ جَلَسَ عَلَيْهِ وَاسْتَقَرَّ دُونَ بَاقِي خَلْقِهِ الَّتِي يُعْبَرُ عَنْهَا بِتِلْكَ الْأَشْيَاءِ؟

“ข้าพเจ้าหวังจากบรรดานักอ่านผู้มีเกียรติให้ช่วยแปลความหมายของประโยคนี้แก่เราที เพื่อที่เราจะได้ตอบได้ (วิพากษ์) ต่อประโยคดังกล่าว ตกลงแล้วเขา (อัลอัซฮะรียฺ) ต้องการจะบอกว่าความหมายของคำว่า อิซติวอาห์เหนือบัลลังก์ของพระองค์นั้น คือการนั่งลงบนบัลลังก์และสถิตอยู่บนบัลลังก์ โดยยกเว้นสิ่งถูกสร้างอื่น ๆ ของพระองค์ อันซึ่งถูกอธิบายด้วยคำเรียกเหล่านั้น (การนั่ง/การสถิต) อย่างนั้นหรือ?”

คำพูดของอัชชะกอฟข้างต้นนี้ เป็นการตั้งคำถามเชิงรุกของเขาเพื่อชี้ให้เห็นว่า หากมีใครอ้างหลักฐานว่า “อัลลอฮ์ทรงอิซติวอาห์เหนือบัลลังก์เท่านั้น โดยไม่รวมถึงสรรพสิ่งอื่น” นั้น คนผู้นั้นกำลังพยายามจะสื่อความหมายที่สุมเสี่ยงต่อการทำให้พระเจ้ามีรูปร่างหรือไม่ โดยใช้คำว่า “นั่ง” และ “สถิต” มาทักท้วงซึ่งเป็นกริยาที่ใช้กับสิ่งถูกสร้างที่มีมวลและน้ำหนักในความคิดของอัชชะกอฟ!

อย่างไรก็ตาม จอมคุยโวพยายามที่จะแก้ไขปมปัญหาจากวรรคข้างต้นนี้ เขาจึงได้อ้างตำราอัลอิบานะฮฺฉบับ “อ่อนแอ” ขึ้นมาแก้เกมส์ ดังที่เขาได้กล่าวว่า

“อิหม่ามอัซฮารียฺกล่าวว่าในอิบานะฮฺหลังฮะดีษนุซุลว่า

نُؤَلَا يَلِيْقُ بِذَاتِهِ مِنْ غَيْرِ حَرَكَةٍ وَانْتِقَالٍ، تَعَالَى اللَّهُ عَنْ ذَلِكَ عُلُوًّا كَبِيرًا

“เป็นการลงที่บังควรแด่ชาตพระองค์ โดย *ไม่เป็นการขยับหรือเคลื่อนที่* อัลลอฮ์ทรงสูงส่งจากสิ่งดังกล่าวอย่างไกลลิบ” ดู อัลอัซฮารียฺ، أصول الديانة / หน้า 112 ชัดเจนว่าในอิบานะฮฺมีปิโดอะฮฺญะฮฺมียะฮฺอยู่ด้วยการยอมรับของท่านเองแล้วนะครับ มันไม่ใช่ตำราที่บริสุทธิ์อีกต่อไปแล้ว ชาวสำนักเองก็ขอให้รับรู้ร่วมกันนะครับ หยุคตีหัวเข้าบ้าน อ้างว่าอิบานะฮฺเป็นของแจ่วสำหรับพวกท่านนะครับ”

นายคุยโวยังได้กล่าวอีกว่า

“อิหม่ามอัซฮารียฺก็โดน... ยังจำเคสบูอัมร์ อัตตานียฺ กับอัลบัยฮะกี๊ยที่โดนสะละฟียฺตำหนิเรื่องการปฏิเสธการเคลื่อนที่ได้มััยครับ?(ย้อนไปดูของเก่าผม) อิหม่ามอัซฮารียฺก็โดนเหมือนกัน... อิหม่ามอัซฮารียฺกล่าวว่าในอิบานะฮฺหลังฮะดีษนุซุลว่า

نُؤَلَا يَلِيْقُ بِذَاتِهِ مِنْ غَيْرِ حَرَكَةٍ وَانْتِقَالٍ، تَعَالَى اللَّهُ عَنْ ذَلِكَ عُلُوًّا كَبِيرًا

“เป็นการลงที่บังควรแต่ขาดพระองค์ โดย *ไม่เป็นการขยับหรือเคลื่อนที่* อัลลอฮ์ทรงสูงส่งจากสิ่งดังกล่าวอย่างไกลลิบ” ดู อัลอ์ฮอริย, أصول الديانة หน้า 112”

ข้อเขียนข้างต้นของจอมคุยโวสะท้อน “นิสัยเด็กเนิร์ด” ของเขาได้อย่างดี และตำแหน่ง “จอมขี้โม้” ที่เขาได้รับก็เป็นตำแหน่งที่เหมาะสมกับ “ญิม” และ “ญูฮัร” ของเขาโดยไม่อาจมีใครฉกฉวยตำแหน่งนี้มาจากตัวเขาได้แล้วในสังคมนี้!

สำหรับข้อความข้างต้นที่ถูกอ้างใส่ท่านอัลอ์ฮอริยตามที่ “เด็กเนิร์ดกะลามกรีก” แอบอ้างมานี้ ฮะซัน อัสซึกกอฟ ได้วิจารณ์ไว้ว่า

هَذِهِ الْجُمْلَةُ الَّتِي بَيْنَ مَعْكَوْفَتَيْنِ [نُزُولًا يَلِيْقُ بِدَاتِهِ مِنْ غَيْرِ حَرَكَةٍ وَانْتِقَالٍ، تَعَالَى اللَّهُ عَنْ ذَلِكَ غُلُوًّا كَبِيرًا] مِنَ النَّاسِخِ الْمُنَزَّهِ وَلَيْسَتْ مِنْ كَلَامِ الْمُصَنِّفِ.

“ประโยคนี้ที่อยู่ภายในวงเล็บสี่เหลี่ยม⁴¹⁷ [เป็นการลงที่บังควรแต่ขาดพระองค์ โดยไม่เป็นการขยับหรือเคลื่อนที่ อัลลอฮ์ทรงสูงส่งจากสิ่งดังกล่าวอย่างไกลลิบ] เป็นส่วนที่มาจากผู้คัดลอกสำเนาหนังสือซึ่งให้ความบริสุทธิ์แก่พระเจ้าจากการคล้อยคลึงสสาร และมันไม่ใช่ถ้อยคำของผู้เขียนหนังสือ (อัลอ์ฮอริย) แต่อย่างใด”

หมายความว่า ข้อความข้างต้นที่ “จอมขี้โม้” อย่างมาอ้างใส่ท่านอัลอ์ฮอริยนั้น มิใช่ข้อเขียนของท่านอัลอ์ฮอริย หากแต่เป็นข้อเขียนของผู้ทำการคัดลอกหนังสืออัลอิบนะฮฺจากในกลุ่มอะฮฺลุลกะลามซึ่งได้สอดแทรกข้อความนี้เข้าไป ส่วน “จอมขี้โม้” ก็เพียงแต่เป็นการอ้างอิงข้อความจากหนังสืออัลอิบนะฮฺฉบับที่ถูกจัดพิมพ์โดย ดร.เฟากียะฮฺ ฮุซัยนุ เท่านั้น⁴¹⁸

ฮะซัน อัสซึกกอฟ ได้ให้เหตุผลถึงความไม่น่าเชื่อถือของฉบับพิมพ์นี้ไว้ว่า

⁴¹⁷ นั่นคือข้อความที่นายคุยโวแปลมาว่า “เป็นการลงที่บังควรแต่ขาดพระองค์ โดย *ไม่เป็นการขยับหรือเคลื่อนที่* อัลลอฮ์ทรงสูงส่งจากสิ่งดังกล่าวอย่างไกลลิบ”

⁴¹⁸ อัลอ์ฮอริย, อัลอิบนะฮฺอันอฺคุลิดิตียานะฮฺ, ตรวจทานโดย เฟากียะฮฺ ฮุซัยนุ มะฮฺมูด (อัลกอฮิเราะฮฺ: ดารุลอันศอร, 1397), หน้า 112.

١- أَنَّ النُّسخَ الْخَطِّيَّةَ الْأَرْبَعَةَ الَّتِي حُقِّقَتْ الْكِتَابُ عَلَيْهَا نُسخَ كُتِبَتْ بَعْدَ الْأَلْفِ مِنَ الْهَجْرَةِ وَهَذَا يَجْعَلُ تِلْكَ الْمَخْطُوطَاتِ لَا قِيَمَةَ لَهَا تُذَكَّرُ لِطُولِ الْعَهْدِ وَالزَّمَنِ بَيْنَهَا وَبَيْنَ زَمَنِ حَيَاةِ الْمُؤَلِّفِ، فَمَنْ تَمَسَّكَ بِمَا فِيهَا فَقَدْ تَمَسَّكَ بِغَيْرِ مُتَمَسِّكَ.

٢- أَنَّهُ قَدْ دَخَلَ فِيهَا جُمْلٌ وَعِبَارَاتٌ مِنْ بَعْضِ النُّسخِ الْمُنْزَهَةِ الَّذِينَ عَقَّبُوا بِهَا عَلَى بَعْضِ جُمْلٍ وَعِبَارَاتِ الْأَشْعَرِيِّ الْمُسْتَشْنَعَةِ، وَمِنْ ذَلِكَ الزِّيَادَةُ فِي مَوْضُوعِ الْإِسْتِوَاءِ الَّتِي فِيهَا (اسْتِوَاءٌ مُنْزَهُاً عَنِ الْمُمَاسَّةِ....).

٣- أَنَّ مِنْ فَوَائِدِ تِلْكَ النُّسخَةِ أَنَّهَا جَمَعَتْ أَرْبَعَ نُسخٍ خَطِّيَّةٍ كَانَتْهَا بَيْنَ يَدَيِ الْقَارِئِ وَإِنْ كَانَتْ بَعِيدَةً الْعَهْدِ عَنِ الْمُؤَلِّفِ.

٤- أَنَّ الدُّكُورَةَ الْمَذْكُورَةَ تَمِيلُ إِلَى مَذْهَبِ الْمُجَسِّمَةِ وَالْمُشَبَّهَةِ وَتَعِيبُ عَلَى أَهْلِ التَّنْزِيهِ فَهِيَ لَمْ تُذَكِّرْ وَلَمْ تَسْتَوْعِبْ كَارِئَةَ التَّجْسِيمِ وَالْعَقِيدَةَ الْحَقَّةَ.

“1) แท้จริงต้นฉบับลายมือเขียนทั้งสี่ฉบับที่หนังสือเล่มนี้ถูกตรวจสอบจัดพิมพ์ขึ้นมา โดยอาศัยต้นฉบับลายมือทั้งนี้เป็นบรรทัดฐานนั้น เป็นฉบับที่ถูกเขียนขึ้นหลังปีอิหฺเราะฮ์ศักราช ที่หนึ่งพันไปแล้ว และสิ่งนี้ทำให้สำเนาลายมือเขียนเหล่านั้นไม่มีมูลค่าที่ควรแก่การกล่าวถึง เนื่องจากความห่างไกลของยุคสมัยและกาลเวลาระหว่างตัวต้นฉบับกับช่วงชีวิตของผู้เขียน ดังนั้นผู้ที่ยึดมั่นในสิ่งที่ปรากฏในต้นฉบับตัวเขียนมือนั้น ก็เท่ากับว่าเขาได้ยึดมั่นในสิ่งที่ไม่สามารถใช้เป็นสิ่งที่พึ่งพิงได้เลย

2) แท้จริงได้มีประโยคและสำนวนจากผู้คัดลอกบางคนที่นิยมการปฏิเสธความ คล้ายคลึงของพระเจ้า (แนวทางตันซีฮฺ) แทรกปนเข้าไป โดยพวกเขาได้เขียนหมายเหตุ ต่อท้ายประโยคและสำนวนบางอย่างของท่านอัลอัชอะรีย์ที่ถูกมองว่าเสื่อมเสียหลงผิดไป และ หนึ่งในนั้นคือส่วนที่เพิ่มเข้าไปในเรื่องของการสลิตเหนือบัลลังก์ (อัลอิชติวาล) ที่ระบุว่า “**(เป็นการสลิตที่บริสุทธิ์จากการสัมผัส...)**”

3) แท้จริงหนึ่งในประโยชน์ของต้นฉบับดังกล่าวคือ การที่มันได้รวบรวมต้นฉบับ ลายมือสี่ฉบับไว้เสมือนว่ามันวางอยู่ต่อหน้าผู้อ่าน แม้ว่ามันจะห่างไกลจากยุคสมัยของ ผู้เขียนก็ตาม

4) ที่จริงแล้วตัวของต็อกเตอร์หญิงที่ถูกกล่าวถึงนั้น (เฟากียะฮฺ) มีใจโน้มเอียงไปทางลัทธิผู้เปรียบเทียบกับพระเจ้าเป็นสสารและคล้ายสิ่งถูกสร้าง (มุญซซิมีฮฺและมุซัปปิฮฺ) และเธอกำลังตำหนิต่อบรรดาผู้ที่ยึดถือแนวทางบริสุทธี (ผู้ปฏิเสธการเปรียบพระเจ้า) โดยที่เธอไม่ได้ตระหนักหรือเข้าใจถึงหาญนะของการเปรียบพระเจ้าเป็นวัตถุและหลักความเชื่อที่ถูกตั้ง”⁴¹⁹

สรุปได้ว่า สำเนาต้นฉบับของหนังสือ อัลอิบานะฮฺ ที่จอมคุยโวอ้างอิงมานี้ เป็นสำเนาที่ถูกขโมยขึ้นจากน้ำมือของฝ่ายอัลอะฮาอิเราะฮฺเอง ทั้งยังเป็นตัวสำเนาที่ถูกคัดลอกหลังปีฮิจเราะฮฺศักราชหนึ่งพันไปแล้ว ซึ่งแน่นอนว่ามันห่างไกลจากยุคสมัยของท่านอัลอัซหะรียฺและข้อความแปลกประหลาดที่จอมคุยโวอ้างมาก็ไม่ปรากฏในฉบับที่ท่านอิบานะฮฺกัรคัดลอกมาอีกด้วย

ท่านอบุลฮะซัน อัลอัซหะรียฺ رحمته الله ได้กล่าวต่อไปว่า

وَأَجْمَعَتِ الْأُمَّةُ عَلَى أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ رَفَعَ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى السَّمَاءِ، وَمِنْ دُعَاءِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ جَمِيعًا إِذَا هُمْ رَغَبُوا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فِي الْأَمْرِ النَّازِلِ بِهِمْ يَقُولُونَ جَمِيعًا: يَا سَاكِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ خَلْفِهِمْ جَمِيعًا: لَا وَاللَّيْلِ اخْتَجَبَ بِسَبْعِ سَمَاوَاتٍ.

“และอุมมะฮฺ (ประชาชาติอิสลาม) ได้เห็นพ้องต้องกันว่า แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงยกอีซา عليه السلام ขึ้นสู่ฟ้า และจากบทดุอาอ์ของอะฮฺลุลอิสลาม (ผู้นับถืออิสลาม) ทั้งหมด เมื่อพวกเขาปรารถนาไปสู่พระอัลลอฮ์ ﷻ ((ขอความช่วยเหลือ)) ในเรื่องภัยพิบัติที่ประสบลงมาแก่พวกเขา พวกเขากล่าวทั้งหมดก็จะกล่าวว่า: ‘โอ้ ผู้ทรงพำนักอยู่ ณ เบื้องบน’ และจาก (คำพูดที่) ตามหลังพวกเขาทั้งหมดว่า: ‘หามิได้ ขอสาบานต่อพระผู้ทรงเร้นพระองค์ด้วยชั้นฟ้าทั้งเจ็ด’”⁴²⁰

⁴¹⁹ อบุลฮะซัน อัลอัซหะรียฺ, อัลอิบานะฮฺอันนุศูลิตติยานะฮฺ, ตรวจทานโดย ฮะซัน บินอะลี อัสซั๊กกอฟ, หน้า 47.

⁴²⁰ อัลอัซหะรียฺ, อัลอิบานะฮฺอันนุศูลิตติยานะฮฺ, ตรวจทานโดย เฟากียะฮฺ สุซัยน มะฮฺมูด, หน้า 115.

จากวรรคนี้ สะชน อัซซั๊กกอฟ ผู้เรียนลึกและรู้มากกว่า “จอมคุยโว” ก็ได้ตำหนิ ท่านอัลอัซอะรียอย่างรุนแรงที่สุดว่า

وَهَذَا الرَّجُلُ ضَالٌّ حُلُولِي!

“และชายผู้นี้คือผู้หลงผิด ที่เชื่อในการสถิตของพระเจ้าในสรรพสิ่ง!”

ท่านอบุลสะชน อัลอัซอะรีย ได้กล่าวต่อไปอีกว่า

كُلُّ ذَلِكَ يَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ تَعَالَى لَيْسَ فِي خَلْقِهِ، وَلَا خَلْقُهُ فِيهِ، وَأَنَّهُ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ سُبْحَانَهُ، ... وَرَوَتْ الْعُلَمَاءُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ بِأَمَةٍ سَوْدَاءَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُعْتِقَهَا فِي كَفَّارَةٍ، فَهَلْ يَجُوزُ عِتْقُهَا؟ فَقَالَ لَهَا النَّبِيُّ ﷺ: أَيْنَ اللَّهُ؟ قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ، قَالَ: فَمَنْ أَنَا؟ قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَعْتِقْهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ. وَهَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَلَى عَرْشِهِ.

“ทั้งหมดนั้นชี้ว่าพระองค์ ﷻ ไม่ได้อยู่ภายในสิ่งถูกสร้างของพระองค์ และสิ่งถูกสร้างของพระองค์ก็ไม่ได้อยู่ภายในพระองค์ และแท้จริงพระองค์ทรงขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์ ﷻ...และบรรดาอุละมาอ์ได้รายงานมาว่า ชายคนหนึ่งนำหญิงทาสผิวดำมาหาท่าน นบี ﷺ แล้วกล่าวว่า: ‘โอ้ท่านเราะซูลลลอฮฺ ฉันต้องการปล่อยเธอเป็นอิสรภาพเพื่อการชดใช้ (กัฟฟาเราะฮฺ) จะปล่อยเธอได้หรือไม่?’ ท่านนบี ﷺ จึงถามเธอว่า: ‘อัลลอฮฺอยู่ไหน?’ เธอตอบว่า: ‘อยู่เหนือฟากฟ้า’ ท่านนบี ﷺ ถามต่อว่า: ‘ฉันคือใคร?’ เธอตอบว่า: ‘ท่านคือเราะซูลของอัลลอฮฺ’ ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า: ‘จงปล่อยเธอเป็นอิสรภาพเถิด เพราะแท้จริงเธอเป็นผู้ศรัทธา’ และสิ่งนี้ชี้ชัดว่าอัลลอฮฺ ﷻ ทรงอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์”⁴²¹

ประโยคข้างต้นของท่านอัลอัซอะรีย สะท้อนให้เห็นว่าท่านมีจุดยืนในเรื่องหลักศรัทธา ที่สวนทางกับนักวิชาการอย่างอัลบัยฮะกีและอัลเกาะษะรีย เนื่องจากว่าท่านอัลอัซอะรียใช้ สะดิษ “อัลญารียะฮฺ” เป็นหลักฐานยืนยันถึงการที่พระองค์ทรงดำรงอยู่ ณ เบื้องบนโดย

⁴²¹ โปรดดูตัวบทของหนังสือ อัลอิบานะฮฺ และคำวิจารณ์ตามที่ชี้้น คัดลอกมาได้ใน อบุลสะชน อัลอัซอะรีย, อัลอิบานะฮฺอันนุคูลิตติยานะฮฺ, ตรวจทานโดย สะชน บินอะลี อัซซั๊กกอฟ, หน้า 168-183.

แท้จริง ขณะที่บุคคลทั้งสองที่ข้าฯ เอย์นามไปข้างต้นนี้กลับปฏิเสธความ “ถูกต้อง” ของอะดิษบหนี่ ดังที่อัลเกาะษะรียฺ ได้กล่าวว่า

وَقِصَّةُ الْجَارِيَةِ مَذْكُورَةٌ فِيمَا بَأْيَدِنَا مِنْ نُسْخِ مُسْلِمٍ، لَعَلَّهَا زِيدَتْ فِيمَا بَعْدَ إِتْمَامِ لِلْحَدِيثِ، أَوْ كَانَتْ نُسْخَةً الْمُسَنَّفِ نَاقِصَةً؟ وَقَدْ أَشَارَ الْمُسَنَّفُ إِلَى اضْطِرَابِ الْحَدِيثِ بِقَوْلِهِ: (وَقَدْ ذَكَرْتُ فِي كِتَابِ الظَّهَارِ مُخَالَفَةَ مَنْ خَالَفَ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ فِي لَفْظِ الْحَدِيثِ)،

“และเรื่องราวของทาสี (หญิงทาส) นั้น มีระบุอยู่ในฉบับสำเนาต้นฉบับของเศาะฮียฺมุสลิมที่อยู่ในมือของเราในปัจจุบัน ซึ่งเป็นไปได้ว่ามันอาจจะถูกเพิ่มเข้ามาในภายหลังเพื่อให้เนื้อหาของอะดิษบหนี่มีความสมบูรณ์ หรือไม่เช่นนั้นฉบับสำเนาของผู้แต่ง (อัลบัยฮะกีย) อาจจะขาดหายไป? และแน่นอนว่าผู้แต่ง (อัลบัยฮะกีย) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสับสน (ความไม่แน่นอน) ของอะดิษบหนี่ไว้แล้ว ด้วยคำพูดของท่านที่กล่าวว่า: และข้าฯ ได้ระบุไว้ในบทว่า ด้วยเรื่องการลิดารถึงความแตกต่างของผู้ที่รายงานขัดแย้งกับท่านมุอาวิยะฮฺ บินอัลฮะกัมในส่วนถ้อยคำของอะดิษบหนี่”⁴²²

❧ ❧ ข้อสรุปของอัลกุรฏูบียฺต่อหลักศรัทธาของท่านอัลฮะซะรียฺ

ท่านอัลกุรฏูบียฺرحمتهได้กล่าวว่า

الرَّابِعُ : أَنَّ الْإِسْتِوَاءَ بِمَعْنَى الْعُلُوِّ بِالْعَظَمَةِ وَالْعِزَّةِ ، وَأَنَّ صِفَاتِهِ تَعَالَى أَرْفَعُ مِنْ صِفَاتِ الْعَرْشِ عَلَى جَلَالَةِ قَدْرِهِ ، وَهُوَ قَوْلُ أَبِي جَعْفَرٍ السَّمْعَانِيِّ وَأَبِي مَنْصُورٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا . وَالْخَامِسُ : أَنَّهُ سُبْحَانَهُ قَهَرَ الْعَرْشَ عَلَى عَظَمَتِهِ وَاتَّسَاعِ جُورِهِ ، فَتَضَمَّنَ ذَلِكَ الْقَهْرَ وَالْغَلَبَةَ لِمَا كَانَ مِنْ دُونِهِ ، وَهَذَا قَوْلُ أَبِي الْمَعَالِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَمَنْ ذَهَبَ مَذْهَبُهُ .

“ความเห็นที่สี่: แท้จริงการอิชติวอา์นั้นหมายถึง ความสูงส่งด้วยกับความยิ่งใหญ่และความเกรียงไกร และแท้จริงแล้วบรรดาคุณลักษณะของพระองค์อัลลอฮ์นั้นสูงส่งยิ่ง

⁴²² ออบูบักร์ อะฮฺมัด บินอัลฮุซัยนฺ บินอะลี อัลบัยฮะกีย, *กิตาบอัลอฮฺมาอ์วัคศิฟَات*, ตรวจทานโดย มุฮัมมัด ซาอิด บินอัลฮะซัน อัลเกาะษะรียฺ (อัลกอฮิเราะฮฺ: อัลมักตะบะตุลอะชชะรียะฮฺลิตตุรอซ, ม.ป.ป.), หน้า 391
เชิงอรรถที่ 1.

กว่าคุณลักษณะของบัลลังก์แม้ว่าบัลลังก์จะมีความยิ่งใหญ่ในฐานะของมันเพียงใดก็ตาม
ซึ่งมันคือทศนะของอบูญะอ์ฟร อัซซิมานีและอบูมัมศูร

ความเห็นที่ห้า: แท้จริงพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือ (สยบ) บัลลังก์ แม้บัลลังก์จะมีความยิ่งใหญ่และมีขนาดที่กว้างขวางเพียงใดก็ตาม ซึ่งการมีอำนาจเหนือมันย่อมครอบคลุมถึงการมีอำนาจและการมีชัยเหนือสิ่งอื่นใดที่ต่ำลงมาจากบัลลังก์ด้วย และนี่คือทศนะของอบุลมะอาลีย (อัลญะวณีย) และผู้ที่ยึดถือตามแนวทางของท่าน”

ข้างต้นนี้ คือทศนะของผู้นำแห่งอัลอะชาอิเราะฮ์และอัลมาตุรียะฮ์ ซึ่งสวนทางกับทศนะของอัลอัชอะรีย ดังที่อัลกุรฏุบียได้กล่าวต่อไปว่า

وَالسَّادِسُ: قَوْلُ الطَّبْرِيِّ وَابْنِ أَبِي زَيْدٍ وَالْقَاضِي عَبْدِ الْوَهَّابِ، وَجَمَاعَةٌ مِنْ شُيُوخِ الْحَدِيثِ وَالْفَقْهِ، وَهُوَ ظَاهِرٌ بَعْضُ كُتُبِ الْقَاضِي أَبِي بَكْرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَأَبِي الْحَسَنِ، وَحَكَاهُ عَنْهُ - أَعْنِي عَنِ الْقَاضِي أَبِي بَكْرٍ - الْقَاضِي عَبْدُ الْوَهَّابِ نَصًّا وَهُوَ أَنَّهُ سُبْحَانَهُ مُسْتَوٍ عَلَى الْعَرْشِ بِذَاتِهِ - وَأَطْلُقُوا فِي بَعْضِ الْأَمَاكِينِ: فَوْقَ عَرْشِهِ. قَالَ الْإِمَامُ أَبُو بَكْرٍ: وَهُوَ الصَّحِيحُ الَّذِي أَقُولُ بِهِ، مِنْ غَيْرِ تَحْدِيدٍ، وَلَا تَمَكِينٍ فِي مَكَانٍ، وَلَا كَوْنٍ فِيهِ، وَلَا مُمَاسَّةٍ. قُلْتُ: هَذَا قَوْلُ الْقَاضِي أَبِي بَكْرٍ فِي كِتَابِهِ "تَمْهِيدُ الْأَوَائِلِ"، وَقَدْ ذَكَرْنَاهُ. وَقَالَ الْأُسْتَاذُ أَبُو بَكْرِ بْنُ فُورَكَ فِي شَرْحِ أَوَائِلِ الْأَدِلَّةِ، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ عَبْدِ الْبَرِّ، وَالطَّلَمَنْكِيِّ، وَغَيْرِهِمَا مِنَ الْأَنْدَلُسِيِّينَ، وَالْخَطَّابِيِّ فِي كِتَابِ "شِعَارِ الدِّينِ"، وَقَدْ تَقَدَّمَ ذَلِكَ..

“ความเห็นที่หก: คือทศนะของอัญญาอะบะรีย, อิบนูอับซัยด, อัลกอฎีย อับดุลวะฮฮาบและบรรดากลุ่มนักวิชาการอะดีซและฟิกฮกลุ่มหนึ่ง โดยที่มันเป็นสิ่งที่ปรากฏออกมาตรงตัวตามอักษรของข้อเขียนในตำราบางเล่มของท่านอัลกอฎีย อบูบักร (อัลบาเกิลลานีย) และท่านอบุลสะฮัน (อัลอัชอะรีย) ด้วย และท่านอัลกอฎีย อับดุลวะฮฮาบ ได้ถ่ายทอดทศนะในเรื่องนี้มาจากเขา ข้าฯ หมายความว่า ถ่ายทอดมาจากท่านอัลกอฎีย อบูบักร (อัลบาเกิลลานีย) ด้วยตัวบทหลายลักษณะที่ระบุว่า: และพระองค์อัลลอฮ์เป็นผู้ที่ขึ้นอยู่เหนือบัลลังก์ด้วยชาติ (ตัวตน) ของพระองค์เอง และในบางจุดจากตำรา พวกเขาก็ใช้ถ้อยคำด้วยสำนวนว่า อยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์ (เฟาเกาะฮ์ริฮิ) ท่านอัลอิมาม อบูบักร (อัลฮุฎเราะฮ์มีย) ได้

กล่าวว่า: และนี่คือความเห็นที่ถูกต้องอันซึ่งข้าฯ ได้ยึดถือเอาความเห็นนี้โดยปราศจากการกำหนดขอบเขต (ตะฮัตต์), ปราศจากการจัดวางตำแหน่ง (ของพระองค์) เข้าไปในสถานที่⁴²³, ปราศจากการดำรงสถิตอยู่ภายในสถานที่และปราศจากการสัมผัสโดยตรง

ข้าฯ ขอกล่าวว่า: นี่คือการกล่าวของท่านอัลกอฎีย์ ออบูบักร (อัลบาเกิลลานีย์) ที่ปรากฏในหนังสือ ตัมฮีดอัลอะวาฮิล ของท่าน และเราก็ได้กล่าวถึงมันกันไปแล้ว และท่านอัลอุสตาส ออบูบักร อิบนุฟุร็อก ก็ได้กล่าวเช่นนั้นไว้ในหนังสือ ชัรฮุอะวาฮิลอะดิลละฮฺ ซึ่งมันก็เป็นทัศนะของท่านอิบนุอับดิลบัร, อัญญาละมันกีเย่และรวมถึงนักวิชาการชาวอันดะลุซท่านอื่น ๆ นอกเหนือจากสองท่านนี้ตลอดจนท่านอัลค็อฏฏอบียีในหนังสือ ชิوارุดดีน ดังที่ได้กล่าวมาก่อนหน้านี้แล้ว”⁴²⁴

คำกล่าวของท่านอัลกอฎีย์ رحمته ข้างต้นเป็นที่ชัดเจนแล้วว่า ท่านอัลอ็อซอะรียีมีหลักศรัทธาที่แตกต่างจากออบูมัมศูร อัลมาตุรียีและอัลญะญีนียี และการที่อัลกอฎีย์สรุปหลักศรัทธาของท่านอัลอ็อซอะรียีเช่นนั้น ก็ไม่ได้มาจากแหล่งข้อมูลใดเลย นอกจากเสียจากการเป็นการสรุปจากสาระในหนังสือ อัลอิบานะฮฺ ซึ่งนั่นเป็นการตอกย้ำว่า แนวทางของท่านอบุลอะฮ์ซัน อัลอ็อซอะรียี رحمته ตามที่ปรากฏในอัลอิบานะฮฺ คือแนวทางที่สวนทางกับสำนักอัลเกาะรียะฮฺ!

ท่านอบุลอะฮ์ซัน อัลอ็อซอะรียี ได้กล่าวในบทต่อมาว่า

البَابُ السَّادِسُ: الْكَلَامُ فِي الْوَجْهِ وَالْعَيْنَيْنِ وَالْبَصَرِ وَالْيَدَيْنِ

قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ مِنَ الْآيَةِ (٢٨/٨٨)، وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَيَقْنَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ (٥٥/٢٧)، فَأَخْبَرَ أَنَّ لَهُ سُبْحَانَهُ وَجْهًا لَا يَفْنَىٰ، وَلَا يَلْحَقُهُ الْهَلَاكُ. وَقَالَ تَعَالَى: ﴿تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا﴾ (٥٤/١٤)، وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَاصْنَعِ الْفَلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا﴾ (١١/٣٧)، فَأَخْبَرَ تَعَالَى أَنَّ لَهُ وَجْهًا وَعَيْنًا لَا يَكْفِي وَلَا يَحُدُّ.

⁴²³ หมายถึงว่า ปราศจากการเชื่อว่าพระองค์ทรงอาศัยอยู่ในสถานที่ใด ๆ

⁴²⁴ มุฮัมมัด บินอะฮ์มัด บินออบูบักร บินฟารุ อัลอันศอรี อัลกอฎีย์, อัลอ็อซหานียีฟัรฮิฮ์มาฮิลลาฮฺอัลอุซุฮฺ นาย, เล่ม 2, หน้า 123.

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ (๕๖/๔๘)، وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلْيُصْنَعْ عَلَى عَيْنِي﴾ (๒๐/๓๙)،
وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (๔/๑๓๔)، وَقَالَ لِمُوسَى وَهَارُونَ عَلَيْهِمَا أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ: ﴿إِنِّي
مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ مِنَ الْآيَةِ (๒๐/๔๖) فَأَخْبَرَ تَعَالَى عَنْ سَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَرُؤْيَاهُ.

“บทที่หก: การกล่าวถึงพระพักตร์ สองพระเนตร การเห็น และสองพระหัตถ์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า: ทุกสิ่งล้วนพินาศ เว้นแต่พระพักตร์ของพระองค์ จากโองการ (28:88) และพระองค์ตรัสว่า: และยังคงมีพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงความยิ่งใหญ่ และเกียรติสูงส่ง (55:27) พระองค์จึงแจ้งให้ทราบว่าคุณพระองค์ ﷻ ทรงมีพระพักตร์ที่ไม่สูญสิ้น และความพินาศไม่มาถึงพระองค์

และพระองค์ ﷻ ตรัสว่า: มันแล่นไปภายใต้สายพระเนตรของเรา (54:14) และ พระองค์ตรัสว่า: และจงสร้างเรือภายใต้พระเนตรของเราและด้วยการวะฮยูของเรา (11:37) พระองค์จึงแจ้งให้ทราบว่าคุณพระองค์ทรงมีพระพักตร์และพระเนตร โดยไม่มี (คำว่า) อย่างไร และไม่มีขอบเขตจำกัด

และพระองค์ ﷻ ตรัสว่า: และจงอดทนต่อคำตัดสินของพระเจ้าของเจ้า แท้จริงเจ้าอยู่ ภายใต้สายพระเนตรของเรา (52:48) และพระองค์ ﷻ ตรัสว่า: และเพื่อเจ้าจะได้รับการเลี้ยงดู ภายใต้สายพระเนตรของเรา (20:39) และพระองค์ ﷻ ตรัสว่า: และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ทรงเห็น (4:134) และพระองค์ตรัสกับมูซาและฮารูน ﷺ แท้จริงเราอยู่กับพวกเจ้าทั้งสอง เรา ได้ยินและเห็น (20:46) พระองค์จึงแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการทรงได้ยิน การทรงเห็น และการ เห็นของคุณพระองค์”

อัชชากอฟได้ค้านท่านอบุลฮะซัน ร.ฮ. ว่า

كَلَامٌ فَارِغٌ لَا مَعْنَى لَهُ مِنَ الْإِعْرَابِ ! مَنْ أَثْبَتَ لِلَّهِ عَيْنَيْنِ فَقَدْ كَيْفَهُ وَحَدَّهُ!

“นี่เป็นคำพูดที่ว่างเปล่าไร้สาระ ไม่มีความหมายใด ๆ สำหรับมันในเชิงของการแจกแจงหน้าที่ทางไวยากรณ์! **ใครก็ตามที่ยืนยันว่าอัลลอฮฺทรงมีสองตา** แท้จริงเขาได้กำหนดรูปแบบวิธีการและกำหนดขอบเขตให้แก่พระองค์แล้ว!”⁴²⁵

อັซซั๊กกอฟได้วิจารณ์ท่านอัลอัซอะรียฺต่อไปว่า

وَعَقِيدَةُ الْحَنَابِلَةِ الَّذِينَ سَلَكَ الْأَشْعَرِيُّ مِنْهُمْ جَهَنَّمَ وَطَرِيقَتُهُمْ عَقِيدَةُ غَيْرِ مُرْضِيَةٍ عِنْدَ عُقَلَاءِ الْعُلَمَاءِ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ
مِثْلَ الْحَافِظِ ابْنِ الْجَوْزِيِّ وَابْنِ حَزْمٍ وَمُلاَّ عَلِيِّ الْقَارِي وَمُتَأَخَّرِي الْأَشَاعِرَةِ!
قَالَ ابْنُ حَزْمٍ فِي «الْفَصْلِ فِي الْمَلِكِ وَالْأَهْوَاءِ وَالنَّحْلِ» (٢ / ١٢٧) : [وَقَالَ الْأَشْعَرِيُّ إِنَّ الْمُرَادَ بِقَوْلِ اللَّهِ
تَعَالَى أَيْدِينَا إِنَّمَا مَعْنَاهُ الْيَدَانِ وَإِنَّ ذِكْرَ الْأَعْيُنِ إِنَّمَا مَعْنَاهُ عَيْنَانِ وَهَذَا بَاطِلٌ مَدْخُلٌ فِي قَوْلِ الْمُجَسِّمَةِ !!]

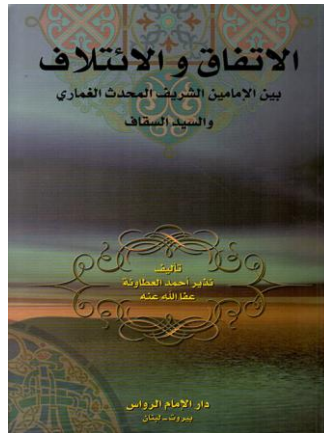
“และหลักความเชื่อ (อะกีดะฮฺ) ของบรรดาชาวฮัมบะลีอันเป็นบรรดาผู้ซึ่งอบุลสะฮัน อัลอัซอะรียฺได้ดำเนินตามแนวทางและวิถีของพวกเขา นั่น **คือความเชื่อซึ่งไม่เป็นที่พึงพอใจ ณ ที่หมู่ปราชญ์ผู้มีสติปัญญาจากอะฮฺลุลซุนนะฮฺ อาทิเช่น อัลฮาฟิซ อิบнулญะซี, อิบนุฮัซม, มุลลา อะลี อัลกอรีและกลุ่มอะชาอิเราะฮฺในยุคหลัง!**

ท่านอิบนุฮัซมได้กล่าวไว้ในหนังสือ อัลฟิศลฟีลมีลลอะฮฺวาลอะฮฺวาลวันนิฮัล (2/127) ว่า:
[และท่านอัลอัซอะรียฺกล่าวว่า แท้จริงเจตนาจากพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า **อัยดีนา** (เมื่อทั้งหลายของพวกเรา) นั้น แท้จริงแล้วความหมายของมันคือ พระหัตถ์ทั้งสอง และการกล่าวถึง **อัลอะฮฺวาล** นั้น แท้จริงความหมายของมันคือ พระเนตรทั้งสอง และสิ่งนี้เป็นเรื่องเท็จซึ่งเป็นการอย่างเข้าสู่คำกล่าวของพวกมุญ์ซิมะฮฺ (พวกที่ให้อำนาจแก่พระเจ้า)] !!”⁴²⁶

คำวิจารณ์ของอັซซั๊กกอฟต่อท่านอบุลสะฮัน อัลอัซอะรียฺ จะยังคงเป็นบทท้าทายต่อสำนักอัลเกาะรียฺ トラบเท่าที่พวกเขาไม่สามารถหักล้างข้อเขียนของอັซซั๊กกอฟได้!

⁴²⁵ อบุลสะฮัน อัลอัซอะรียฺ, *อัลอียานะฮฺอันอุศูลียะฮฺ*, ตรวจสอบโดย สะฮัน บินอะลี อັซซั๊กกอฟ, หน้า 184-185.

⁴²⁶ อบุลสะฮัน อัลอัซอะรียฺ, *อัลอียานะฮฺอันอุศูลียะฮฺ*, ตรวจสอบโดย สะฮัน บินอะลี อັซซั๊กกอฟ, หน้า 6.

بسم الله الرحمن الرحيم

السلامة السيد حسن السقاخ السلام عليكم ورحمة الله وبركاته مبارك معكم
أعوذ بالله عليكم بالخير والبركة وكل عامكم وأنتم بخير وبعد فانه كتاب التنبيه
والرد، لقي هذا إقبالاً كبيراً وكثير الطلب عليه فأرسلوا لنا من نسخ الخديس الطالبي
له المتعطينين لرؤيتهم والقول المبنون أحسنتم فيه غايته الإحصاء هادوناً
في مؤلفاتكم، فقد أحيت سنن الإمام الشافعي من نصرة السنة، فأنتم
ناصر السنة في هذا العصر، بدونه منازيح زاد الله فضلكم وعلماً
ونسخة القول المبنون ناقصت ليس فيها صيغة "أو ما بعدها"
ونحن في انتظار ما يجود به قلمك، والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

عبد الله الصديقي
4 شوال 1410

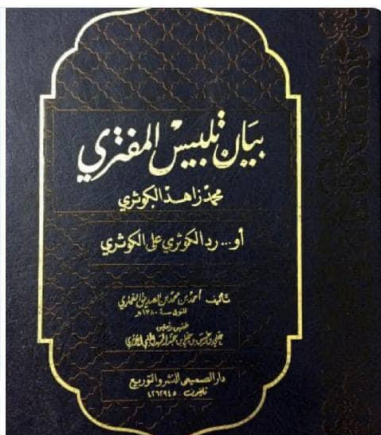
ภาพที่ 1.37 รูปถ่ายจดหมายของชัยคุอับดุลลอฮฺ อัลฆุมารีย์ที่มีข้อความ
สรรเสริญอะฮ์น อัสซึกกอฟว่าเป็น “ผู้ช่วยเหลืออัสซุนนะฮ์ในยุคสมัยนี้” จาก
หนังสือ “อัลอิตติฟากวัลอิตติลาฟบัยนัลอิมามัยนัลอัสซะรีฟัลมุฮัตดิซอัลฆุมารีย์
วัซซัยยิดอัสซึกกอฟ” หน้า 20-21 ของ นะสีร์ อะฮ์มัด อัลอะญวอะนะฮ์

ด. بدر بن علي العتيبي @badralialotibi1 · 10/7/66

กำลังตอบกลับถึง @badralialotibi1

(٢) ورد عليه : أبو الفيض أحمد بن محمد الصديق الغماري الحسني، الطنجي. وهو صوفي غالٍ ومحدث واسع الحفظ والاطلاع، وكان شيخ الزاوية الصديقية الشاذلية. ألف رداً على الكوثري سماه: (بيان تلبيس المفتري) طبع سنة ١٤١٣. وله: (الغارة المنيقة) و(سوط التأديب) و(التمزيق والخزق) ذكر بأنها ردود على الكوثري.

1

8

37

9.3K

ภาพที่ 1.38 ภาพถ่ายจากทวิตเตอร์ของ ดร.บัดร์ อัลลอตุยบีย ซึ่งกล่าวถึงหนังสือของอัลฆุมารีย์ที่เขียนตอบโต้อัลเกาษะรีย